

תת"ע 2553/08/13 - מדינת ישראל, תביעות תעבורה חיפה נגד פרחת מוסטפא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2553-08-13 מדינת ישראל נ' מוסטפא
בפני כב' השופט אינאס סלאמה, נשיא

המאשימה	מדינת ישראל תביעות תעבורה חיפה
נגד	
הנאשם	פרחת מוסטפא ע"י ב"כ עוה"ד סעיד רכאב

הכרעת דין

- נגד הנאשם, מר פרחת מוסטפא (להלן: "הנאשם"), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62 (3), לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה") ותקנה 169 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"). על פי הנטען בדו"ח, נמצאו בגופו של הנאשם 370 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף. לאחר שהנאשם כפר, באמצעות בא כוחו, במיוחס לו, לרבות בתקינות ואמינות המכשיר, נשמעו ראיות הצדדים בתיק, כשמטעם התביעה העידו השוטר רס"ל רוזה מוראני (להלן: "מוראני") והמתנדב שלום דהן (להלן: "דהן"). כמו כן, הוגשו מסמכים שנערכו על ידי עדים אלה וכן תע"צ לעניין תקינות מכשיר הינשוף. מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו.

דין והכרעה

- לאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפניי, שקלתי את דבריהם והתרשמתי מהופעתם בבית המשפט ולאחר שבחנתי את הראיות שהוגשו ע"י בעלי הדין ונתתי דעתי לטיעוני באי כוחם, מצאתי לקבוע כי עובדות כתב האישום הוכחו מעל לכל ספק סביר וכי יש להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.
- אין מחלוקת כי תוצאה של 370 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אחד של אוויר נשוף, יש בה כדי לספק הוכחה מעל לכל ספק סביר כי הנהג הינו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב(א) לפקודה, שהרי כמות זו עולה על ריכוז האלכוהול המקסימלי (240 מק"ג) שנקבע בתקנות, זאת ובלבד שהבדיקה בוצעה כדין ותוך מילוי הדרישות המקדמיות שנקבעו בדין.
- בשים לב להתרשמתי מעדויותיהם של מוראני ושל דהן, הנני קובע כי בדיקת הנשיפה בוצעה כדין, ע"י מפעיל מוסמך ומיומן ותוך מילוי הדרישות המקדמיות כולן, לרבות המתנה לפרק הזמן הדרוש של 15 דקות מבלי שלנאשם הייתה גישה לאוכל, שתיה או עישון וכאשר המכשיר עצמו היה מכויל ותקין לביצוע

הבדיקה.

6. מעדותם של שני עדי התביעה ולמקרא המסמכים שערכו, עולה, כי בתאריך הרלוונטי הבחין דהן ברכב בו נהג הנאשם נוסע מדרום לצפון ונכנס לרחוב המוסכים בו עמדה הניידת, אך לפתע עצר וביצע נסיעה לאחור. השוטר יצא מהניידת וכשביקש רישיון מהנהג הריח ריח חריף של אלכוהול. הוא ביצע לו בדיקת נשיפון שהצביעה על אינדיקציה להימצאות אלכוהול בגופו. הנאשם הועבר להמשך טיפולו של מוראני אשר ערך לו בדיקת נשיפה, שהצביעה על כמות האלכוהול הנ"ל. מהמסמכים ומהעדויות עולה, כי בין השוטרים לבין הנאשם נשמר קשר עין רצוף וכי נשמר פרק הזמן הדרוש מבלי שלנאשם הייתה גישה לאוכל, שתייה או עישון.

מעבר לבדיקת הנשיפה, יש לציין את בדיקת המאפיינים בה לא הצליח הנאשם "להצמיד עקב לאגודל", את ריח האלכוהול החזק אותו הריח השוטר דהן ואת הודאת הנאשם עצמו שציין בתחקור הראשוני כי שתי כוסות של משקה אלכוהולי מסוג "יגר מייסטר" בסמוך לבדיקה ב"פינק הורס" (בדו"ח הפעולה ת/3 צוין כי הנאשם שתי "עכשיו").

7. ייאמר כאן, כי עדויותיהם של מוראני ודהן הותירו עליי רושם אמין ושוכנעתי כי הן משקפות נאמנה את ההתרחשויות בכל הנוגע לבדיקה, להקפדה על מילוי התנאים המקדמיים, למיומנות של מוראני בהפעלת המכשיר ולתקינותו של המכשיר.

בקובעי זאת, לא התעלמתי מהעובדה כי בדן וחשבון שערך מוראני (ת/4) צוין כי הבדיקה נערכה ברחוב ההסתדרות 84, בעוד דהן ציין כי הניידת ומקום עצירת הרכב היה ברחוב המוסכים ליד "פינק הורס", אלא שאין באמור כדי לפגוע באמינות הבדיקה ומיומנותו של המפעיל, שכן בהזמנה לדין ובדו"ח העיכוב שאף הם נרשמו על ידי מוראני צוין במפורש כי מיקום ביצוע העבירה הינו **רחוב המוסכים ליד ה"פינק הורס"**, משמע שגם מוראני וגם דהן **היו באותו מקום** וככל הנראה מדובר בטעות בציון מקום הבדיקה ב- ת/4 (יצוין, כי המרחק בין שתי הכתובות הנ"ל אינו מרחק גדול אך בכל מקרה אין באמור כדי לפגוע מהותית באמינותם של עדי התביעה).

8. לעניין הזמנים, הנאשם נעצר על ידי השוטר דהן בשעה 03:07 והועבר על ידו למוראני **בשעה 03:12** כאשר בדיקת הנשיפה הייתה **בשעה 03:29**, משמע שמעת עצירת הנאשם ועד הבדיקה חלף הזמן הדרוש וההכרחי מבלי שהנ"ל שתי, אכל, עישן או הקיא. יודגש, שהזמן בו שהה הנאשם במחיצתו של מוראני לבדו, 17 דקות, עונה על הדרישות וכאשר מוראני ציין מפורשות בת/4 את קיום התנאים המקדמיים.

9. מעבר למילוי הדרישות של הבדיקה עצמה, מצאתי לקבוע שגם תקינות המכשיר הוכחה, שכן הונחו בפניי בדיקות הכיול של המכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה וכך גם הבדיקות העצמיות שכולן מעידות על תקינותו של המכשיר, זאת בנוסף לתע"צ, ת/10.

10. לא זו אף זו, מעבר לתוצאת בדיקת הנשיפה שיש בה כדי להוות הוכחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בהיותו שיכור, יש לציין גם את הודאת הנאשם בשתיית אלכוהול, כך שהנאשם קושר את עצמו למיוחס לו, ואת הריח החזק שהריחו השוטרים (לציין שעל פי ההלכה הפסוקה מאפיינים אלה יכולים אף להוות ראיות עצמאיות להוכחת נהיגה בשכרות).

11. באשר לעדות הנאשם, הרי בשים לב לרושם שהותיר, מצאתי לקבוע שאין בעדותו כדי לסתור את ראיות התביעה ואת עדויות השוטרים. הנאשם ניסה בכל דרך להרחיק את עצמו מהמיוחס לו, תוך שטען כי במקום ביחד עם השוטר דהן **נכח שוטר נוסף** וכי הוא נלקח לבדיקת הנשיפה אצל מוראני באמצעות **נסיעה בניידת המשטרתית שלקחה בין 7 ל- 10 דקות**. בשים לב להתרשמותי, מצאתי לדחות טענותיו אלה של הנאשם וזאת אף מעבר לעובדה שעדי התביעה לא נחקרו נגדית על כך (הכוונה על הימצאותו

של שוטר נוסף והסעת הנאשם בניידת). יתרה מכך וכפי שציינתי לעיל, המרחק בין שדרות ההסתדרות 84 לבין רחוב המוסכים 27 הינו מרחק קצר ביותר שבאודאי אינו מצריך נסיעה של "7-10 דקות" ברכב. כאמור, ראיות התביעה יש בהן כדי להקים את הבסיס להרשעת הנאשם שכן מדובר בראיות אמינות, בעדים מהימנים ובבדיקה תקינה שהתנאים המקדמיים שלה קוימו כהלכה. אין בטענות הסנגור המלומד בסיכומיו בפניי כדי לסתור את ראיות התביעה או כדי לטעת בהן ספק סביר. הטענה כי היו במקום שלושה שוטרים, כאמור, לא הוכחה וגם לוחות הזמנים לא הופרכו. לא מצאתי שהתביעה נמנעה מהבאת עדים נוספים שהם עדים רלוונטיים לאירוע ומשכך אין בטענות אלה כדי להועיל לנאשם.

סוף דבר

העולה מכל האמור ולאחר שקילת מכלול הראיות שהובאו בתיק זה והתרשמותי מהעדים, ומשלא הצליח הנאשם לטעת ספק באמינות הבדיקה ובמילוי התנאים המקדמיים שהוכחו ע"י המאשימה כנדרש ומעבר לספק הסביר, אני קובע כי הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם נהג בהיותו שיכור ועל כן החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח לצדדים עותק הכרעת הדין ותזמנם לטיעונים לעונש ולמתן גזר דין ליום
18/12/14 בשעה 08:50.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ה, 25 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.